ARREST VAN HET HOF
6 november 1985 *

In zaak 131/84,

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur A. Toledano Laredo als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Beschel, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door A. Squillante als gemachtigde, bijgestaan door I. Braguglia, avvocato dello Stato, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Italiaanse ambassade,

verweerster,

betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door zich niet te voegen naar het op 8 juni 1982 door het Hof van Justitie gewezen arrest in zaak 91/81, de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, K. Bahlmann en R. Joliet, kamerpresidenten, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due en T. F. O'Higgins, rechters,

advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat
griffier: D. Louterman, administrateur

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 10 juli 1985,

het navolgende

* Procestaal: Italiaans.

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 17 mei 1984, heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens artikel 169 EEG-Verdrag het Hof verzocht vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door zich niet te voegen naar het op 8 juni 1982 door het Hof gewezen arrest in zaak 91/81 (Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1982, blz. 2133), de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

2 In dat arrest stelde het Hof vast:

„Door niet binnen de voorgeschreven termijn bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volledig volgen van richtlijn nr. 75/129 van de Raad van 17 februari 1975 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake collectief ontslag (PB 1975, L 48, blz. 29), is de Italiaanse Republiek de ingevolge het Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen."

3 De Commissie is van oordeel dat de Italiaanse Republiek niet de maatregelen heeft genomen die nodig zijn voor de uitvoering van 's Hofs arrest, en daardoor artikel 171 EEG-Verdrag heeft geschonden. Na een briefwisseling met de Italiaanse Republiek heeft zij derhalve op 28 februari 1984 een met redenen omkleed advies als bedoeld in artikel 169, eerste alinea, EEG-Verdrag uitgebracht en, toen daaraan geen gevolg werd gegeven, het onderhavige beroep ingesteld.

4 De Commissie stelt dat de Italiaanse Republiek, door na te laten de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van genoemd arrest, de op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen. Ofschoon artikel 171 geen dwingende termijn stelt waarbinnen de betrokken Lid-Staat de ter uitvoering van 's Hofs arresten noodzakelijke maatregelen moet nemen, zou het wel aldus moeten worden verstaan, dat die maatregelen ten spoedigste genomen moeten worden. In de beschikking van 28 maart 1980 (Commissie/Franse Republiek, gevoegde zaken 24 en 97/80 R,

Jurispr. 1980, blz. 1319) overwoog het Hof, dat door de enkele gelding van het arrest waarin de niet-nakoming wordt vastgesteld, de betrokken Lid-Staat gehouden is alle passende maatregelen te nemen om zijn verplichtingen na te komen, zonder dat hij daaraan ongeacht welke belemmering in de weg kan leggen.

5 De Italiaanse Republiek betoogt, dat zij richtlijn nr. 75/129 om objectieve redenen tot dusver niet volledig ten uitvoer heeft kunnen leggen. Bij de huidige sociaal-economische conjunctuur in Italië zou de wetgevende activiteit in de eerste plaats gericht moeten zijn op handhaving van de werkgelegenheid en zou het niet opportuun zijn om in een noodsituatie waarin men de werkgelegenheid wil beschermen, een regeling inzake collectief ontslag vast te stellen.

6 Volgens vaste rechtspraak van het Hof kan een Lid-Staat zich niet ten exceptieve beroepen op nationaalrechtelijke bepalingen, praktijken of situaties ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van verplichtingen en termijnen die in richtlijnen besloten liggen. Ingevolge richtlijn nr. 75/129 hadden de maatregelen op 19 februari 1977 moeten zijn genomen. In genoemd arrest van 8 juni 1982 heeft het Hof vastgesteld, dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volledig volgen van de richtlijn, de ingevolge het Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

7 Artikel 171 EEG-Verdrag zwijgt over de termijn waarbinnen uitvoering aan een arrest moet worden gegeven. Het staat echter vast, dat de uitvoering van een arrest terstond ter hand moet worden genomen en binnen zo kort mogelijke termijn moet worden voltooid. In casu is deze termijn ruimschoots overschreden.

8 Gelet op het voorgaande, moet worden vastgesteld, dat de Italiaanse Republiek, door zich niet te voegen naar het op 8 juni 1982 door het Hof gewezen arrest in zaak 91/81 (Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1982, blz. 2133), de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

Kosten

9 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien de Italiaanse Republiek in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende, verstaat:

1) **Door zich niet te voegen naar het op 8 juni 1982 door het Hof van Justitie gewezen arrest in zaak 91/81, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.**

2) **De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten van de procedure.**

Mackenzie Stuart Bahlmann Joliet

Bosco Koopmans Due O'Higgins

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 6 november 1985.

De griffier
P. Heim

De president
A. J. Mackenzie Stuart